

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه طبیعت در طراحی فضاهای کودکان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی عمران و معماری در مدیریت شهری قرن ۲۱ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

زیبا زره ساز - گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

حامد مضطرزاده - گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

در دهه اخیر فاصله ای زیادی بین طبیعت و انسان ایجاد شده که ناشی از بی توجهی نسبت به محیط اطرافشان می باشد و همین امر باعث ایجاد مشکلاتی برای آینده تنوع زیستی و نگهداری از آن خواهد داشت. بطوریکه نبود این ارتباط پیامدهای از قبیل افزایش استرس، فشارخون، ترس از طبیعت، خشونت، کسلی و ... را به همراه خواهد داشت. از طرفی ارتباط با طبیعت باعث جبران این کمبودها و خواسته های از قبیل زیست دوستی را به دنبال دارد. دوران کودکی یکی از مهم ترین دوران زندگی هر انسانی است. در این دوران عواطف، احساسات و خلق خوی کودک شکل گرفته و زمینه ساز شکل گیری آینده خواهد بود. عوامل مختلفی به عنوان زمینه ساز شکی گیری شخصیت کودک ایفاگر نقش هستند، که از این میان طبیعت یکی از مهم ترین نقش هارا داراست. بطوریکه هیچ وسیله کمک آموزشی نمی تواند تجربه ایی همچون تجربه مستقیم با طبیعت مانند لمس کردن حیوانات و یا کاشتن گیاه را ایجاد کند. این تجربیات در کودک این امکان را می دهد تا بتواند کودک به جستجو، اکتشاف و تخیل وا دارد. از طرفی در رشد و عملکردهای وی چون شناختی، عاطفی، جسمانی و اجتماعی کودک بهبود یافته. هدف از ارائه این مقاله، بررسی اهمیت طبیعت در طراحی فضاهای کودکان و چگونگی ایجاد این ارتباط جهت به وجود آوردن علاقه و احترام به طبیعت می باشد. بدین منظور مقاله با استناد به منابع مکتوب به روش کتابخانه ایی ابتدا به طبیعت و کودک پرداخته سپس به نوع ارتباط آنان و معماری آن را مورد بررسی قرار داده است. نتایج حاکی از آن است که نقش آفرینی طبیعت تلاشی است برای دستیابی به اهدافی چون ایجاد نگرشی نو در حفظ محیط زیست و همچنین برقراری پیوند میان کودک و محیط هستند. که به طور معناداری موجب سلامت و رشد عملکردهای کودک می شود.

کلمات کلیدی:

طبیعت، کودک، ارتباط بین کودک و طبیعت، فضای کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/934183>

